

meene Vergaderingen heeft onveilig gemaakt, definitief van de baan schuiven, dan zou het werkelijk aanbeveling verdienen, er vóór te stemmen. Maar door de wijziging van conclusie C is dit toch eigenlijk onmogelijk geworden. Ik was verhinderd de Algemeene Vergadering te bezoeken, en vraag mij nu met verbazing af, of het werkelijk „wenschelijk” kan worden geacht, „dat de leden zich gedragen naar de volgende regelen”, met name naar conclusie C.

Door het vereenigen van twee desiderata in één stelling geeft deze een werkelijk dwaas voorschrift. Wat toch is het geval?

Wanneer nu aan den medicus na den dood van zijn patiënt een verklaring wordt gevraagd, dan zet hij zich neder met een gewichtig gezicht en het oog gericht op den gulden regel van vijven der Maatschappij, en schrijft zijn verklaring, maar geeft deze niet aan den bode der Verzekerings-Maatschappij; neen, het dokument zou dan misschien tot misdadig geknoei aanleiding geven of later de conscientie van den medicus bezwaren: slechts aan den belanghebbende geeft hij het stuk af. Deze dan, brengt met blijde verwachting het stuk te bestemder plaatse (natuurlijk het kantoor der Verzekering-Maatschappij) en daar leest men dan — und, erschrick mir nur nicht — und — graust mir doch, — und — men leest, dat de inmiddels gewoonlijk begraven patiënt . . . overleden is!

Wat denkt U, dat de Heeren levensverzekeraars voor een gezicht zullen zetten over het besluit, in onze uit louter zeer- en hooggeleerde heeren bestaande Maatschappij gevallen? Zou dit heusch een „wenschelijke” gang van zaken zijn?

Geheel afgezien van de vraag of het al of niet wenschelijk is, de doods-oorzaak te vermelden, afgezien ook van de vraag, of het praktisch is, de verklaring nu juist aan den belanghebbende uit te reiken, afgezien van de geheele zaak, die de gemoederen zoo warm gemaakt heeft, staat het m. i. vast, dat deze conclusies:

1<sup>o</sup>. geen juist omschreven gedragslijn voorschrijven;

2<sup>o</sup>. geen zuivere stemming mogelijk maken (zie het stukje van collega BURGER);

3<sup>o</sup>. een zeer zeker niet wenschelijke bepaling bevatten.

Welnu, laten wij dan de conclusies verwerpen, op gevaar af van de quaestie uit haar asch te zien verrijzen. Beter ten halve gekeerd, dan ten heele gedwaald.

K. F. WENCKEBACH.

---

#### V I R C H O W - H U L D E.

Sedert de vorige opgave zijn nog ingekomen: bijdragen van Dr. M. JUDA, Dr. C. C. DELPRAT, Dr. J. SASSE, Prof. Dr. P. K. PEL, Prof. Dr. S. S. ROSENSTEIN en P. MUNTENDAM. De commissie herhaalt haar oproeping met aandrang, in het vertrouwen, dat nog zeer velen van hun sympathie en erkentelijkheid zullen willen doen blijken.

*Namens de commissie:*

B. J. STOKVIS, *Voorzitter.*

P. MUNTENDAM, *Secretaris.*

Amsterdam,  
2 September 1901.

---